

การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

The Operation of Curriculum Quality Assurance about Student Factors of
The Professional Teacher Curriculum in Yala Rajabhat University

นิตยา เรืองแป้น^{1*}, ดุษฎี มัชฌิมภักโร² และวิชิต เรืองแป้น³

Nittaya Ruangpan^{1*}, Dussadee Mutchimapiro² and Vichit Ruangpan³

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

¹ Assistant Professor Dr., Branch of Educational Administration, Faculty of Education,
Yala Rajabhat University.

² รองศาสตราจารย์, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

² Assoc. Professor, Branch of Educational Administration, Faculty of Education,
Yala Rajabhat University.

³ รองศาสตราจารย์, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร,
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

³ Assoc. Professor, Branch of Environmental Science, Faculty of Science Technology and Agriculture,
Yala Rajabhat University.

* Corresponding author, E-mail: nitya@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 2) เปรียบเทียบการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและสาขาวิชาของอาจารย์หลักผู้รับผิดชอบหลักสูตร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิชาชีพครู จำนวน 12 สาขาวิชา สาขาวิชาละ 5 คน รวม 60 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง สาขาวิชาละ 3 คน รวม 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มี 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของลิคิรท (Likert Scale) ข้อมูลที่รวบรวมได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าเอฟและทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณแบบเชฟเฟ (Scheffe test) ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ภาพรวมและทุกด้านของการดำเนินงานประกันคุณภาพอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ภาพรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน และ 3. เปรียบเทียบการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตามตัวแปรสาขาวิชา ภาพรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ: การดำเนินงานประกันคุณภาพ, องค์ประกอบด้านนักศึกษา, หลักสูตรวิชาชีพครู

Abstract

The purposes of this research were to study 1) The operation of curriculum quality assurance about student factors of the professional teacher curriculum in Yala Rajabhat University and 2) To compare the lecturer opinions about the operation of curriculum quality assurance about student factors of the professional teacher curriculum in Yala Rajabhat University by work experience and the main lecturers of subject branch. The population in this research includes 60 the main professional teacher lecturers of subject branch in Yala Rajabhat University and the sample size using the purposive sampling of 36 lecturers. The instrument was 2 parts; part 1 was check list about status and part 2 were 5 rating scale by Likert for the operation of curriculum quality assurance about student factors of the professional teacher curriculum in Yala Rajabhat University questionnaire. The collected data were analyzed through the applications of percentage arithmetic, mean, standard deviation, F-test and Scheffe test. The results were as follows:

1. The operation of curriculum quality assurance about student factors of the professional teacher curriculum in Yala Rajabhat University under curriculum quality assurance overall and 3 parts were high level.

2. The comparative of the operation of curriculum quality assurance about student factors of the professional teacher curriculum in Yala Rajabhat University by work experience and each of the part no difference and 3. The comparative of the operation of curriculum quality assurance about student factors of the professional teacher curriculum in Yala Rajabhat University by subject branch and each of the part no difference.

Keywords: Curriculum Quality Assurance, Student Factors, The Professional Teacher Curriculum

บทนำ

วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีวิสัยทัศน์คือส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะชีวิต และดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข และปฏิบัติพันธกิจของมหาวิทยาลัย บนพื้นฐานของระบบบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ ในปี 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารเป็นการบริหารเชิงรุกภายใต้การสร้างภาพลักษณ์องค์กรสู่ “มหาวิทยาลัยคลังปัญญาแห่ง ชายแดนใต้ (University of WISDOM Bank)” มีเป้าหมายเพื่อเปิดมหาวิทยาลัยต้อนรับชุมชนและท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกิจการของมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่าง แท้จริง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ราชกิจจานุเบกษา, 2542: 14) และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาในหมวด 6 มาตรา 47 มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับรวมทั้ง การศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานทางการศึกษาในระดับที่สร้าง “ปัญญา” ให้กับคนในชาติเป็น กลไกที่สำคัญยิ่งในการผลิต “คลังสมอง” ให้กับประเทศ และนอกจากนี้การประกันคุณภาพการศึกษาตาม เจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ กล่าวถึงการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การพัฒนาคุณภาพของการบริหารจัดการและดำเนิน กิจกรรมตามภารกิจของสถานศึกษาทุกระดับ เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและสร้างความ มั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา สถานศึกษาทุกแห่งจะต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (คณะกรรมการ ประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา (2560: 7) และจากประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา เรื่องหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 ในข้อ 2 ได้กำหนดให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหลักสูตร คณะและสถาบัน ให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และ วิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 (คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา. (2560: 3) นอกจากนี้กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565) ซึ่งเป็นแผน แม่บท (Master Plan) ที่กำหนดทิศทางเพื่อกำกับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นสถาบันการศึกษา ชั้นสูงที่มีคุณภาพทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ จึงได้ให้ความสำคัญกับการสร้างกำลังคนที่ไม่เพียงแต่ มุ่งเน้นในด้านปริมาณเท่านั้น แต่มุ่งเน้นด้านคุณภาพด้วย ทั้งนี้ผู้ที่ได้รับผลโดยตรงของแผนการศึกษาระยะ ยาว คือ เยาวชนไทย นักศึกษาไทยและบัณฑิตในอนาคต (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550: ค) ดังนั้น การประเมินคุณภาพจึงเป็นเรื่องที่มีนัยทั้งในเชิงของความเป็นเลิศของการศึกษาและประสิทธิภาพของการ บริหารระบบการศึกษา ทั้งนี้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มี 6 องค์ประกอบ 14 ตัวบ่งชี้ ทั้งนี้องค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และองค์ประกอบที่เกี่ยวกับ นักศึกษามี 3 ตัวบ่งชี้ คือ การรับนักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และผลที่เกิดกับนักศึกษา (คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา, 2560 : 42-43)

ด้วยความจำเป็นของการมีระบบการประกันคุณภาพในทุกระดับการศึกษา รวมทั้งการศึกษาใน ระดับอุดมศึกษาดังกล่าว ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกประกาศ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ทั้งนี้เพื่อให้จัดทำกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ขึ้นให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับ
คุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชารวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่างๆ เพื่อให้การจัดการศึกษา
มุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ (ราชกิจจานุเบกษา, 2552 :17) ทั้งนี้คุณภาพ
ของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการ
การอุดมศึกษากำหนดและต้องครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้
3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้าน
ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (เอกสารแนบท้ายประกาศ
กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแนวทางการปฏิบัติ, 2552 :11-12)

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีวิสัยทัศน์คือเป็นองค์กรที่มุ่งผลิตบัณฑิต และพัฒนา
วิชาชีพทางการศึกษาที่ได้มาตรฐาน และมีความเป็นเลิศทางวิชาการ เพื่อเสริมสร้างความสมานฉันท์ใน
สังคมพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนใต้ และปฏิบัติพันธกิจของมหาวิทยาลัยบนพื้นฐานของระบบ
บริหารจัดการอย่างมีคุณภาพด้วยพันธกิจ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรีและระดับ
บัณฑิตศึกษา 2) พัฒนาคูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีมาตรฐานวิชาชีพ 3) วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้
เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและเสริมสร้างความสมานฉันท์ในสังคมพหุวัฒนธรรม 4) บริการวิชาการและ
สืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและ 5) ส่งเสริมทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้มีการจัดการศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 12 สาขาวิชา
ได้แก่ การศึกษาปฐมวัย การประถมศึกษา สุขศึกษาและพลศึกษา ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษา
การสอนอิสลามศึกษา วิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษา
อังกฤษ และสังคมศึกษาทั้งหลักสูตร 5 สาขาวิชานี้ จำเป็นต้องได้รับการประเมินตามระบบการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

จากความสำคัญดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งของสถานศึกษาใน
ระดับอุดมศึกษา มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาการบริหารงานภายในองค์กรให้มีคุณภาพผู้วิจัยจึง
ศึกษาการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครุ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏยะลา นำสู่ประโยชน์ที่ได้รับ คือ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษา พัฒนา
คุณภาพนักศึกษาไปใช้ในการบริหารเชิงกลยุทธ์โดยคำนึงถึงงานประกันคุณภาพด้านนักศึกษาเอื้อให้เกิด
โอกาสในการหาแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practices) ในการกำหนดนโยบายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ
เพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครุ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏยะลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครุ
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. ศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตร
วิชาชีพครุ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
และสาขาวิชาของอาจารย์หลักผู้รับผิดชอบหลักสูตร

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (ราชกิจจานุเบกษา, 2542 : 2) และการประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและ ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน (ราชกิจจานุเบกษา , 2542 : 2)

กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ในปี 2551 กำหนดประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มดังกล่าวและด้วยกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ข้อ 33 ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก สถาบันจึงมีอิสระในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใด จะต้องมีการบริหารจัดการที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพหลักประกันที่สำคัญในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรครอบคลุมเรื่องการส่งเสริม พัฒนานักศึกษา การวางระบบกระบวนการจัดการเรียนการสอน จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษา ในระดับบัณฑิตศึกษา (โดยเฉพาะการคณวิธานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร) ผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัยของคณาจารย์ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งคุณภาพบัณฑิต ซึ่งจะพิจารณาจากการมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ คุณภาพผลงานตีพิมพ์และเผยแพร่ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ จึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check / Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act)

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง คือ นักศึกษา ระบบประกันคุณภาพนักศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งต้องเป็นระบบที่สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา และการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมทางการเรียน และมีกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีทักษะการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ (คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา, 2560: 6) การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบด้านนักศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ระบบการรับนักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา ภายใต้การดำเนินการดังกล่าวให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้ (คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา, 2560 : 60-70) 1. ตัวบ่งชี้ที่ 1 การรับนักศึกษา 2. ตัวบ่งชี้ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และ 3. ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพหลักสูตร องค์ประกอบด้านนักศึกษาตามที่ทางสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1 การรับนักศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และตัวบ่งชี้ที่ 3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา (คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา, 2560 : 45, 67-71) เพื่อนำไปสู่การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยดังกล่าว แสดงเป็นแผนผังความสัมพันธ์เชื่อมโยงเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ
สถานภาพของอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 1. ประสบการณ์ในการทำงานที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 2. สาขาวิชา

ตัวแปรตาม
การดำเนินการดำเนินงานประกันคุณภาพตาม องค์กรประกอบด้านของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 1. ตัวบ่งชี้ที่ 1 การรับนักศึกษา 2. ตัวบ่งชี้ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา 3. ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา (คณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา, 2560 : 45, 67-71)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิชาชีพครู(ครุศาสตรบัณฑิต) จำนวนรวม 40 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากกลุ่มประชากร โดยการกำหนดใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan อ้างถึงใน ศิริภรณ์ ศิริพันธ์, 2553: 42) และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถาม มี 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงานมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และสาขาวิชา

ตอนที่ 2 ระดับการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตร วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา แบ่งเป็น 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ตัวบ่งชี้ที่ 1 การรับนักศึกษา 2) ตัวบ่งชี้ ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาและ 3) ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา แบบสอบถามเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือด้วยตนเอง ดังนี้

2.1 ศึกษาวิเคราะห์จากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกัน คุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร องค์ประกอบด้านนักศึกษา สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และตอนที่ 2 การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา แบ่งเป็น 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ตัวบ่งชี้ที่ 1 การรับนักศึกษา 2) ตัวบ่งชี้ที่ 2 การ ส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาและ 3) ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผลที่เกิดกับนักศึกษาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบเครื่องมือโดยการหาความเที่ยงตรงเฉพาะ หน้าหาค่า IOC และเลือกข้อคำถามเฉพาะข้อที่มีค่า $IOC \geq 0.50$

2.2 แก้ไขข้อคำถามกรณีผู้เชี่ยวชาญ 3 ใน 5 เห็นควรแก้ไข

2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) (Cronbach,1990:204 ; อ้างถึงในพวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2550:117) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = 0.93

2.4 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขแล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แบบไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในปี พ.ศ.2561 ระยะเวลาเก็บข้อมูล 1 เดือน
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้คืนมารวบรวมแล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำมาจัดระบบตรรกะรวบรวมคะแนน แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณหาสถิติ ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อศึกษาข้อมูลสถานภาพของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงานมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และสาขาวิชา นำเสนอข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง
2. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อศึกษาการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา นำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง โดยกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวความคิดของเบสต์ (Best, 1977 : 531) โดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ซึ่งแบ่งคะแนนเป็นช่วงชั้น
3. ทดสอบค่าเอฟ (F - test) จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยจำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงานมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และสาขาวิชา
4. ทดสอบและเปรียบเทียบพหุคูณแบบเชฟเฟ (Scheffe test) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่หลังจากพบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนในข้อ 3

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ
  - 1.1 การหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของเครื่องมือ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบสอบถามกับประเด็นหลักของเนื้อหาหรือการหาค่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ของโรวินลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton, 1978 : 34-37 ; อ้างถึงในพวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2550:116) และเลือกเฉพาะข้อที่ ค่า IOC $\geq$ 0.50

1.2 การหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) (Cronbach,1990:204 ; อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2550:117)

1.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดำเนินการโดยการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลอง (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่การวิจัยครั้งนี้ จำนวน 20 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient)(Cronbach,1990:204 ; อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2550:117)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 ค่าร้อยละ

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.4 ทดสอบค่าเอฟ (F- test) จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

2.5 ทดสอบและเปรียบเทียบพหุคูณแบบเชฟเฟ (Scheffe test) ของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่ หลังจากพบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนในข้อ 2.4

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 5-10 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 55.60) รองลงมาประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี (ร้อยละ 25.00) รองลงมาประสบการณ์มากกว่า 15 ปี (ร้อยละ 13.90) และประสบการณ์ 10-15 ปี (ร้อยละ 5.60) ประชากรในทุกสาขาวิชา มีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 8.30)

2. การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตามตัวบ่งชี้ที่ 1 การรับนักศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และตัวบ่งชี้ที่ 3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.34$) และทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการดำเนินงานประกันคุณภาพสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา ($\bar{x} = 4.43$) รองลงมา คือ ด้านการรับนักศึกษา ($\bar{x} = 4.41$) ส่วนการดำเนินงานประกันคุณภาพต่ำที่สุด คือ ด้านผลที่เกิดกับนักศึกษา ($\bar{x} = 4.30$)

การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ด้านการรับนักศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$) และส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นหลักสูตรจะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตรและการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความโปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้อง กับคุณสมบัติของนักศึกษาที่กำหนดในหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความโปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้องกับคุณสมบัติของนักศึกษาที่กำหนดในหลักสูตรมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$) รองลงมาคือ หลักสูตรจะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตรและหลักสูตรจะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร

($\bar{x} = 4.56$ และ 4.47 ตามลำดับ) ส่วนการดำเนินงานประกันคุณภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หลักสูตรมีเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือกข้อมูลหรือวิธีการคัดนักศึกษาให้นักศึกษาที่มีความพร้อมทางปัญญา สุขภาพกายและจิต ($\bar{x} = 4.03$)

การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$) และส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นในช่วงปีแรกของการศึกษาหลักสูตรมีกลไกในการพัฒนาความรู้พื้นฐานหรือการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา ในระหว่างการศึกษามีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่างๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และหลักสูตรมีการวางระบบการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพในระหว่างการศึกษามีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่างๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$) รองลงมาคือการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพในช่วงปีแรกของการศึกษาหลักสูตรมีกลไกในการพัฒนาความรู้พื้นฐานหรือการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษาและการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพหลักสูตรมีการวางระบบการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ($\bar{x} = 4.58$ และ 4.47 ตามลำดับ) ส่วนการดำเนินงานประกันคุณภาพด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หลักสูตรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิชาการของนักศึกษา ($\bar{x} = 4.03$)

การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ด้านผลที่เกิดกับนักศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$) และทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยการดำเนินงานประกันคุณภาพด้านผลที่เกิดกับนักศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผลที่เกิดกับนักศึกษามีอัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรสูงและนักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตร ($\bar{x} = 4.44$) รองลงมาคือ หลักสูตรมีการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษาและนักศึกษามีอัตราการคงอยู่ในหลักสูตรสูง ($\bar{x} = 4.25$ และ 4.19 ตามลำดับ) ส่วนการดำเนินงานประกันคุณภาพด้านผลที่เกิดกับนักศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผลการประกันคุณภาพควรทำให้นักศึกษามีความพร้อมทางการเรียน ($\bar{x} = 4.17$)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และสาขาวิชา

3.1 เปรียบเทียบคุณภาพนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตร องค์ประกอบด้านนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน ภาพรวมไม่มีความแตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการรับนักศึกษา เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่าแตกต่างกัน 4 คู่ คือ อาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 10-15 ปี มีความคิดเห็นต่อการรับนักศึกษามากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 4.50$ และ $\bar{x} = 4.22$ ตามลำดับ) อาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นต่อการรับนักศึกษามากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 4.60$ และ $\bar{x} = 4.22$ ตามลำดับ) อาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 10-15 ปี มีความคิดเห็นต่อการรับนักศึกษามากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5-10 ปี ($\bar{x} = 4.50$ และ $\bar{x} = 4.43$ ตามลำดับ) และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5-10

ปี มีความคิดเห็นต่อการรับนักศึกษามากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5-10 ปี ($\bar{x} = 4.60$ และ $\bar{x} = 4.43$ ตามลำดับ)

3.2 เปรียบเทียบคุณภาพนักศึกษาวิชาชีพรู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตร องค์ประกอบด้านนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา ภาพรวมมีความแตกต่างเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบคู่ที่มีความแตกต่างต่างกัน 16 คู่ คือ การศึกษาปฐมวัยกับการสอนอิสลามศึกษา การศึกษาปฐมวัยกับวิทยาศาสตร์ การศึกษาปฐมวัยกับคณิตศาสตร์ การศึกษาปฐมวัยกับคอมพิวเตอร์ศึกษา การประณศึกษากับการสอนอิสลามศึกษา การประณศึกษากับวิทยาศาสตร์ การประณศึกษากับคณิตศาสตร์ การประณศึกษากับคอมพิวเตอร์ศึกษา ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับการสอนอิสลามศึกษา ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับคอมพิวเตอร์ศึกษา ภาษามลายูกับการสอนอิสลามศึกษา ภาษามลายูกับวิทยาศาสตร์ ภาษามลายูกับคณิตศาสตร์ และภาษามลายูกับคอมพิวเตอร์ศึกษา

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการรับนักศึกษา พบว่าเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบคู่ที่มีความแตกต่างต่างกัน 42 คู่ คือ การศึกษาปฐมวัยกับพลศึกษาและสุขศึกษา การศึกษาปฐมวัยและภาษาอังกฤษ การศึกษาปฐมวัยกับสังคมศึกษา การศึกษาปฐมวัยกับภาษามลายู การศึกษาปฐมวัยกับวิทยาศาสตร์ การศึกษาปฐมวัยกับ คณิตศาสตร์ การศึกษาปฐมวัยกับคอมพิวเตอร์ศึกษา การศึกษาปฐมวัยกับพลศึกษาและสุขศึกษา การศึกษาปฐมวัยและภาษาอังกฤษ การศึกษาปฐมวัยกับสังคมศึกษา การศึกษาปฐมวัยกับภาษามลายู การศึกษาปฐมวัยกับวิทยาศาสตร์ การศึกษาปฐมวัยกับคณิตศาสตร์ การศึกษาปฐมวัยกับคอมพิวเตอร์ศึกษา การประณศึกษากับพลศึกษาและสุขศึกษา การประณศึกษาและภาษาอังกฤษ การประณศึกษากับสังคมศึกษา การประณศึกษากับภาษามลายู การประณศึกษากับวิทยาศาสตร์ การประณศึกษากับ คณิตศาสตร์ การประณศึกษากับคอมพิวเตอร์ศึกษา การสอนอิสลามศึกษากับพลศึกษาและสุขศึกษา การสอนอิสลามศึกษาและภาษาอังกฤษ การสอนอิสลามศึกษากับสังคมศึกษา การสอนอิสลามศึกษากับภาษามลายู การสอนอิสลามศึกษากับวิทยาศาสตร์ การสอนอิสลามศึกษากับคณิตศาสตร์ การสอนอิสลามศึกษากับคอมพิวเตอร์ศึกษา ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับพลศึกษาและสุขศึกษา ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับสังคมศึกษา ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับภาษามลายู ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับคอมพิวเตอร์ศึกษา ภาษาไทยกับการศึกษาปฐมวัย ภาษาไทยกับการประณศึกษา ภาษาไทยกับการสอนอิสลามศึกษา ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับพลศึกษาและสุขศึกษา ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ ภาษาไทยกับสังคมศึกษา ภาษาไทยกับภาษามลายู ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ ภาษาไทยกับคณิตศาสตร์ ภาษาไทยกับคอมพิวเตอร์ศึกษา

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาพบว่าเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบคู่ที่มีความแตกต่างต่างกัน 32 คู่ คือ การศึกษาปฐมวัยกับการสอนอิสลามศึกษา การศึกษาปฐมวัยกับภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับพลศึกษาและสุขศึกษา การศึกษาปฐมวัยกับภาษาอังกฤษ การศึกษาปฐมวัยกับสังคมศึกษา การศึกษาปฐมวัยกับวิทยาศาสตร์ การศึกษาปฐมวัยกับคณิตศาสตร์ การศึกษาปฐมวัยกับคอมพิวเตอร์ศึกษา การประณศึกษากับการสอนอิสลามศึกษา การประณศึกษากับภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษากับพลศึกษาและสุขศึกษา การ

ประณมศึกษากับภาษาอังกฤษ การประณมศึกษากับสังคมศึกษา การประณมศึกษากับวิทยาศาสตร์ การประณมศึกษากับคณิตศาสตร์ การประณมศึกษากับคอมพิวเตอร์ศึกษา ภาษาไทยกับการสอนอิสลามศึกษา ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษา ภาษาไทยกับพลศึกษาและสุขศึกษา ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ ภาษาไทยกับสังคมศึกษา ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ ภาษาไทยกับคณิตศาสตร์ ภาษาไทยกับคอมพิวเตอร์ศึกษา ภาษามลายูกับการสอนอิสลามศึกษา ภาษามลายูกับภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษา ภาษามลายูกับพลศึกษาและสุขศึกษา ภาษามลายูกับภาษาอังกฤษ ภาษามลายูกับสังคมศึกษา ภาษามลายูกับวิทยาศาสตร์ ภาษามลายูกับคณิตศาสตร์ และภาษามลายูกับคอมพิวเตอร์ศึกษา

ด้านผลที่เกิดกับนักศึกษาพบว่าเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบคู่ที่มีความแตกต่างต่างกัน 15 คู่ คือ การศึกษาปฐมวัยกับการสอนอิสลามศึกษา การศึกษาปฐมวัยกับภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษา การศึกษาปฐมวัยกับวิทยาศาสตร์ การศึกษาปฐมวัยกับคณิตศาสตร์ การศึกษาปฐมวัยกับคอมพิวเตอร์ศึกษา การประณมศึกษากับการสอนอิสลามศึกษา การประณมศึกษากับภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษา การประณมศึกษากับวิทยาศาสตร์ การประณมศึกษากับคณิตศาสตร์ การประณมศึกษากับคอมพิวเตอร์ศึกษา ภาษามลายูกับการสอนอิสลามศึกษา ภาษามลายูกับภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษา ภาษามลายูกับวิทยาศาสตร์ ภาษามลายูกับคณิตศาสตร์ และภาษามลายูกับคอมพิวเตอร์ศึกษา

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกด้านของการดำเนินงานประกันคุณภาพอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการดำเนินงานประกันคุณภาพสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษารองลงมา คือ ด้านการรับนักศึกษา ส่วนการดำเนินงานประกันคุณภาพต่ำที่สุด คือ ด้านผลที่เกิดกับนักศึกษา ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับธวัชชัย ศุภดิษฐ์ (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากการปฏิบัติงานในด้าน การประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติประกันคุณภาพการศึกษาในส่วนของตัวบ่งชี้กระบวนการ โดยใช้วิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาจากหน่วยงานที่ทำการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ วิทยาลัย และสำนักทั้งหมด และได้รวบรวมข้อมูลโดยทบทวนข้อมูลจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละ องค์ประกอบในระดับสถาบัน เพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องในมุมมองของสถาบัน ปัญหาและอุปสรรคที่พบบ่อยในหน่วยงานต่างๆ ของสถาบัน ได้แก่ 1) การกำหนดปรัชญาปณิธาน ยังจำกัดเฉพาะ ผู้บริหาร หรือหัวหน้ากลุ่มงานเท่านั้น ยังขาดความร่วมมือร่วมของบุคลากรทุกระดับ 2) ไม่มีระบบการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์และ ตัวชี้วัดที่เหมาะสม ยังขาดความชัดเจน คณาจารย์และ

เจ้าหน้าที่ส่วนมากยังไม่เข้าใจหรือไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการรับทราบแผน กลยุทธ์ 3) ยังไม่มีการวางแผนการพัฒนาบุคลากรรายบุคคลอย่างเป็นระบบและชัดเจน โดยแผนการอบรมจากสถาบันอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรอย่างแท้จริง 4) การเชื่อมโยงระหว่างระบบงานกับระยะเวลายังไม่ชัดเจน 5) การติดตามการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์มักไม่ได้รับการตอบกลับจากหน่วยงานภายนอก 6) ผู้ปฏิบัติงานยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน โดยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต และการวิจัย 7) ตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในบางตัวไม่เหมาะสมกับการดำเนินงานของคณะหรือการดำเนินงานของสถาบัน 8) ทิศนคติของบุคลากรมองว่าการใช้งานระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในทั้ง 9 องค์ประกอบนั้นเป็นภาระงาน และไม่ให้ความสำคัญ 9) ผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดี หรือการวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น ซึ่งแนวปฏิบัติที่ดี อาจต้องใช้ ระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้เห็นถึงข้อดีข้อเสีย และนำไปปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และหน่วยงานควรสร้างทีมงานที่สามารถพัฒนางานวิจัยด้านการประกันคุณภาพ โดยให้มีอาจารย์ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในทีมงาน เพื่อเปิดให้บุคลากรปรึกษาและ ทำความเข้าใจด้านการวิจัย และ 10) คณะที่เพิ่งเปิดใหม่ยังพบปัญหาในหลาย ด้าน เช่น ยังขาดความพร้อมทางทรัพยากร ทั้งคณาจารย์ สถานที่ในการปฏิบัติงาน งบประมาณ เป็นต้น

ทั้งนี้ เป็นเพราะในช่วงปีแรกของการศึกษา สถาบันการศึกษาต้องมีกลไกในการพัฒนาความรู้พื้นฐานหรือการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา เพื่อให้มีความสามารถในการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุข อัตราการลาออกกลางคันน้อย ในระหว่างการศึกษามีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดีที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีการวางระบบการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ (ระดับปริญญาตรี โท เอก) ระบบการป้องกันหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนักศึกษา เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด รวมทั้งการส่งเสริม การเผยแพร่ผลงานวิชาการของนักศึกษา การสร้างโอกาสการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้ได้มาตรฐานสากล (คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับอุดมศึกษา, 2558: 69)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบ

ด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และสาขาวิชา

1. เปรียบเทียบการดำเนินงานประกันคุณภาพจำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน ภาพรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับที่ จิณัฐตา สอนสังข์ (2558, 22-36) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนามาตรฐานคุณภาพบัณฑิตคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยใช้วิธีการแบบการวิจัยและพัฒนา ในการสร้าง ตรวจสอบคุณภาพ ทดลองใช้ ตลอดจนประเมินประสิทธิผลของมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตคณะครุศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) มาตรฐานคุณภาพบัณฑิตคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย มาตรฐาน 6 ด้าน 13 องค์ประกอบ และ 36 ตัวบ่งชี้ 2) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ มีความสอดคล้องครอบคลุมตามกรอบแนวคิดของการพัฒนามาตรฐานคุณภาพบัณฑิตครุศาสตร์ และเกณฑ์ในการประเมินมีความชัดเจน

มีความเหมาะสม และมีความเป็นปรนัย 3) ผลการประเมินคุณภาพบัณฑิตคณะครุศาสตร์ อยู่ในระดับดี ทั้ง 6 มาตรฐาน 4) องค์ประกอบของมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตคณะครุศาสตร์ มีความตรงเชิงโครงสร้างตามแนวคิดการพัฒนามาตรฐานคุณภาพบัณฑิตครุศาสตร์ และ 5) ผลการประเมินประสิทธิผลของมาตรฐาน พบว่า มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี นอกจากนี้ วชิราภรณ์ สุรณะสกุล (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามความคิดเห็นของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาตามความคิดเห็นของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และคณะวิชาที่สังกัดผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยสรุปว่า 1. การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามความคิดเห็นโดยรวมของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ยกเว้นด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย 2. บุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน 3. บุคลากรที่สังกัดคณะวิชาต่าง ๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกันในด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินงานและด้านการวิจัย ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้เนื่องประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบสาขาวิชาในหลักสูตรมีความสำคัญและจำเป็น ด้วยเพราะจากการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์จะทำให้อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยทำให้อาจารย์มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดให้บริการและมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิตอันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการและความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง (คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับอุดมศึกษา, 2558: 75)

2. เปรียบเทียบการดำเนินงานประกันคุณภาพจำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา ภาพรวมและรายด้านไม่มีมีความแตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ วชิราภรณ์ สุรณะสกุล (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามความคิดเห็นของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาตามความคิดเห็นของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และคณะวิชาที่สังกัดผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยสรุปว่า 1. การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามความคิดเห็นโดยรวมของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ยกเว้นด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย 2. บุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน 3. บุคลากรที่สังกัดคณะวิชาต่าง ๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกันในด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินงานและด้านการวิจัย ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ด้วยเพราะสาขาวิชาชีพติดอยู่ในนโยบาย ปรัชญาและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาจึงมีผลทำให้การดำเนินงานประกันคุณภาพตามองค์ประกอบด้านนักศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ไม่มีความแตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553. (2553).

ราชกิจจานุเบกษา. 127 (ตอนที่ 23 ก), 22-35.

กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561. (2561). ราชกิจจานุเบกษา. 135

(ตอนที่ 11 ก), 3-5.

คณะกรรมการการอุดมศึกษา, สำนักงาน .(2550). กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา. (2560). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 (พิมพ์ครั้งที่ 3).. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

จิณัฐตา สอนสังข์. (2558).การพัฒนามาตรฐานคุณภาพบัณฑิตคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี ในวารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ 2558 – กรกฎาคม 2558, 22-36.

ธวัชชัย ศุภดิษฐ์ (2557). การพัฒนาแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานอุดมศึกษา.(2549). ราชกิจจานุเบกษา. 123 (ตอนที่ 105 ง), 5-7.

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2554. (2554). ราชกิจจานุเบกษา. 128 (ตอนพิเศษ 47ง) 105 ง), 44-46.

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552. (2552). ราชกิจจานุเบกษา. 126 (ตอนพิเศษ 125ง) 105 ง), 17-19.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542). ราชกิจจานุเบกษา 116 (ตอนที่ 74 ก) , 1-23.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2550). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วชิราภรณ์ สุรณะสกุล. (2545). รายงานวิจัย เรื่อง การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามความคิดเห็นของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

(การบริหารการศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ศิริภรณ์ ศิริพันธ์. (2553) .ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.